

1. Obiekt

RZYMSKO-KATOLICKI KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. WOJCIECHA
(POEWANGELICKI)

2. Czas powstania

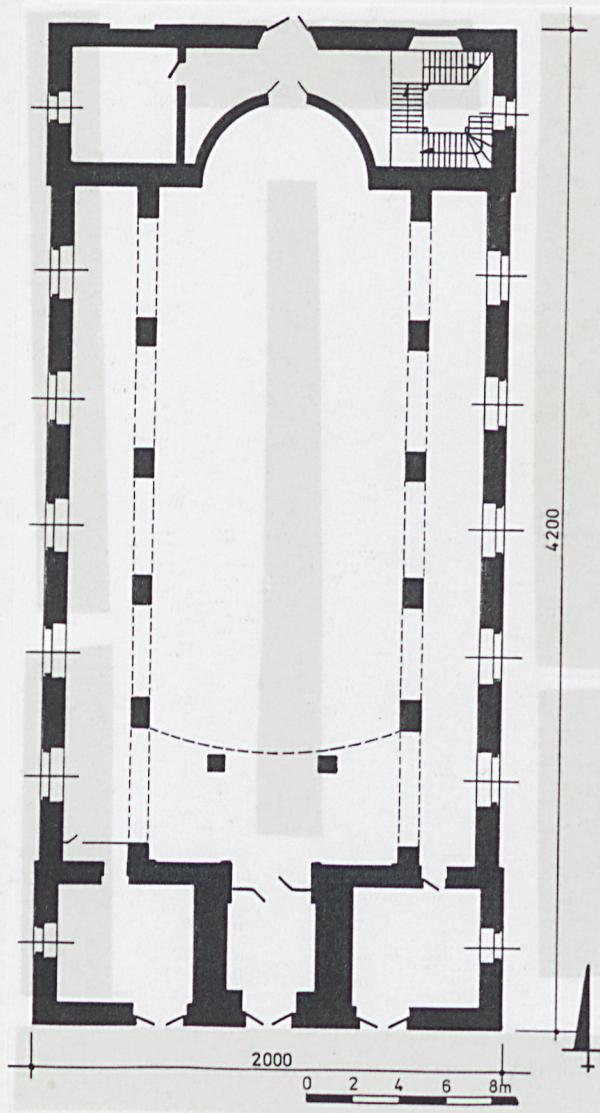
1828 - 1823 r

3. Miejscowość

MIĘDZYRZECZ

1.

4. Adres Międzyrzecz

p-ta 66-300

ul. Ogrodowa 1

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo gorzowskie

gmina m. Międzyrzecz

pow. Międzyrzecz

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Meseritz

7. Przynależność administracyjna

przed 1 VI 1975

województwo zielonogórskie

powiat Międzyrzecz

8. Właściciel i jego adres

Kuria Diecezjalna

Zielonogórsko-Gorzowska, ul. Powst.
Wielkopolskich 1, 66-075 Z. Góra

9. Użytkownik i jego adres

Parafia rzymsko-katolicka p.w.
św. Wojciecha, ul. Ogrodowa 1
66-300 Międzyrzecz

10. Rejestr zabytków

4/76

21.10.1976 r.

Nr data

KOK-T-36

15.10.1985

kon. XIX w.

O r i e n t a c j a

Międzyrzecz to dawne miasto powiatowe (ob. siedziba UMIG) położone w południowej części woj. gorzowskiego, rozlokowane nad rzeką Obrą, przy ujściu Paklicy. Miasto liczy ok. 20 tys. mieszkańców i zajmuje obszar ok. 10 km². Przez Międzyrzecz przebiega droga krajowa nr 3 oraz linie kolejowe w kierunku Zbąszynka, Międzychodu i Rzepina. W sensie geograficznym Międzyrzecz położony jest w północnej części Pojezierza Lubuskiego, w obrębie tzw. Obniżenia Oberskiego.

S y t u a c j a

Kościół parafialny p.w. św. Wojciecha (poewangelicki) zlokalizowany jest w obrębie układu staromiejskiego, w północnej pierzei rynku (w środkowym kwartale). Działka siedliskowa niewielka, prostokątna, zawarta między rynkiem a ul. Ogrodową. Parcela wygradzona od frontu metalowym (kutym) płotem na kamiennej podmurówce i masywnych, ceglanych filarach (pierwotnie były tu bramy wjazdowe); od północy - wzdłuż ul. Ogrodowej - współczesnym płotem z metalowych ram na betonowej podmurówce. Przed frontem kościoła rosną dwa, zabytkowe kasztanowce, natomiast wzdłuż ściany wschodniej i północnej - lipy i dęby. Kościół posadowiony na osi N-S stanowi jedyny element pierwotnej kompozycji przestrzennej. Po zachodniej stronie kościoła usytuowany jest współczesny, dwukondygnacyjny budynek plebanii.

M a t e r i a ł , t e c h n i k a , k o n s t r u k c j a

Posadowienie - obiekt prawdopodobnie osadzony na kamienno-ceglanych ławach fundamentowych; cokół architektonicznie wyodrębniony, licowany kamieniem łamanym (nietynkowany), zwieńczony otynkowaną warstwą cegły, ułożonej główkowo na płaski. Podmurówka o wys. od 40 do 150 cm, niweluje spadek terenu w kierunku północnym.

Ściany - murowane z cegły ceramicznej (regularna, nieznacznie większa od współczesnej), na zaprawie wapiennej. Wiązanie muru krzyżowe (wozówkowo-główkowe). Od zewnątrz ściany wyprawione dwuwarstwowym, nakrapianym tynkiem (kolorystyka żółtawopiaszkowa). Opaski otworów okiennych oraz gzymsy z tynku gładkiego, jaśniejszego. Od wewnątrz ściany wyprawione gładkimi tynkami wapiennymi (w tym lizeny), malowane farbami klejowo-emulsyjnymi; w przyziemiu (do wysokości parapetów okiennych) współczesna boazeria klepkowa. W obrębie wieży ściany na wyższych kondygnacjach wyprawione słabymi tynkami wapienno-glinianymi, niektóre nietynkowane. Grubość ścian obwodowych korpusu nawy ok. 95 cm, wieży - ok. 150 cm, pozostałe ściany wewnętrzne o przekroju od 40 do 80 cm.

Stropy - nad nawą drewniany strop belkowy, z deskowym pułapem wyprawionym na gładko (podsufitka z mat trzcinowych). Powierzchnia stropu dekorowana malaturą o układzie pseudokasetonowym (prostokątne pola obwiedzione kostkowymi szlaczkami i wypełnione rozetowymi zwornikami), utrzymaną w tonacji jasnopopielatej. Pola owe rozdzielone są w trzech rzędach arabeskową dekoracją. W absydzie ceramiczne sklepienie półkopułowe, dekorowane iluzjonistyczną malaturą, motywy analogiczne jak w stropie nawy. Nad emporami płaskie stropy ceramiczne, wyprawione na gładko i bielone; w przyziemiu wieży ceramiczne sklepienie beczółkowe, wyżej stropy belkowe.

c.d. wkładka nr 1

H i s t o r i a k o ś c i o ł a

W latach 40-tych XVI w. większość mieszkańców Międzyrzecza (łącznie ze starostą) przyjęła luteranizm. Niedługo potem przejęto kościół p.w. św. Jana Chrzciciela; pierwszym proboszczem ewangelickim został w 1554 r. Jan Łącki. Na pocz. XVI w. katolicy, na wyraźny rozkaz Zygmunta III oddali świątynię katolikom; jednocześnie zaś starosta Zaporowski (nieprzejednany wróg protestantów) zakazał innowiercom prowadzenia szkółki w ratuszu i odprawiania tamże nabożeństw. Pierwszy kościół ewangelicy wzniesli w 1609 r., był to niewielki drewniany obiekt, zwany "Okręcikiem Chrystusowym" ("Schifflein Christi"). Posadowiono go na północ od rynku nad Obrą; w 1666 r. spłonął podczas wielkiego pożaru miasta. Z pomocą pospieszili współwyznawcy z Gdańska, Torunia, Lipska, a także miejscowa szlachta protestancka i już w grudniu 1666 r. oddano do użytku nową świątynię (koszt ogólny bez materiałów wyniósł 1500 zł). Parafia ewangelicka posiadała swój własny cmentarz, początkowo położony wokół kościoła. Od początku XVIII w. stosunki między ludnością katolicką a protestancką w Międzyrzeczu były niesłychanie napięte. Dochodziło do ekscesów nawet w trakcie pogrzebów; osadzenie tu jezuitów w 1662 r. jeszcze zaogniło sytuację. Kolejny, wielki pożar miasta w 1731 r. nie oszczędził także kościoła protestanckiego. Wkrótce potem biskup poznański Kazanowski zakazał ewangelikom odbudowy kościoła pod karą 300 dukatów. Magistrat zaskarżył tę decyzję do króla Augusta II i uzyskał nie tylko zgodę.

c.d. wkładka nr 1

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 14650 m³ (w tym nawa - ok. 11500 m³)</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>ok. 825 m² - w tym nawa - 550 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>Świątynia ewangelicka</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>kościół rzym.-katolicki</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>Ok. 1980 r. odnowiono ołtarz główny (przemalowano); w latach 1983-84 wymieniono posadzkę, zastępując cegłę płytami marmurowymi, wykonano dębowe ławki, konfesjonały, chrzcielnicę, aranżację bocznych ołtarzy; w tym samym czasie wybudowano nową plebanię. W poł. l. 80-tych wymieniono część stolarki drzwiowej. W latach 190-91 wykonano nowe okna witrażowe.</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Ogólny stan techniczny obiektu dobry, bez widocznych zagrożeń konstrukcyjnych. Widoczne powierzchniowe zabrudzenie tynków i nieznaczne ubytki w ich obrębie. Drobne uszkodzenia stolarki okiennej i drzwiowej, oraz niewielkie nieszczelności w pokryciu dachu. Wnętrze uporządkowane, zadbane, zasadniczo nie wykazujące cech wtórnych.</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Ewidencjonowany obiekt jest jedną z dominant architektoniczną w panoramie miasta, stanowi ważny element zabudowy północnej pierzei rynku. Wytyczne konserwatorskie winny więc traktować omawiany kościół łącznie z flankującymi go budynkami. W niezmienionej formie należy zachować bryłę i elewacje w/w obiektów. Postuluje się również zachowanie w pełni oryginalnego, zabytkowego wnętrza świątyni (także wyposażenia ruchomego). Prace remontowo-konserwatorskie przy obiekcie winny każdorazowo uzyskać akceptację Woj. Konserwatora Zabytków w Gorzowie Wlkp.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Biblioteka

H. Allihn, Die Evangelischen in Meseritz und ihre Gotteshauser, Halle 1884.

P. Becker, Geschichte der Stadt Meseritz, Meseritz 1930.

J. Kohte, Verzeichnis der Kunstdenkmale der Provinz Posen, Band III, Berlin 1895.

A. Werner, Geschichte der evangelischen Parochien in der Provinz Posen uberarbeitet von Johannes Steffani, Lisza (Leszno) 1904.

Wotschke, Geschichte der evangelischen Gemeinde in Meseritz bis zu der Verluste Gotteshauses, Posen 1906.

Zachert, Chronik der Stadt Meseritz, Posen 1883.

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Mapa Międzyrzecza z kon. XIX w., kserokopia ze zbiorów PSOZ w Gorzowie Wlkp.

24. Uwagi różne *Karta ewid. A nr 653*

25. Opracował

tekst *mgr W. Witek, IV. 1997 r. BSiDK Szczecin*
imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki *mgr W. Witek, IV. 1997 r. BSiDK Szczecin*
imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. *mgr C. Nowakowski VII/96 - III/97, BSiDK Szczecin*
imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów *PSOZ w Gorzowie Wlkp.*

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

PROGŁOSZENIE
PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY OCHRONY ZABYTKÓW
ul. Jagiellończyka 8
66-400 GORZÓW WLKP.
tel./fax (095) 223-612, 215-295

DYREKTOR
[Signature]
mgr Władysław Chrostowski
WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTKÓW

27. Załączniki

4 wkładki

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub uzupełnienia)
M I Ę D Z Y R Z E C Z	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. WOJCIECHA	sytuacja, tekst

c.d. rubr. nr 12

dę na budowę, ale także dotację królewską w wys. 300 marek (na dachówkę). Po kolejnych utrudnieniach ze strony starosty międzyrzeckiego i rozprawach sądowych gmina protestancka doprowadziła do ukończenia budowy w 1733 r.. W niecałe 100 lat później (1827 r.) kościół wraz z budynkami parafialnymi i szkolnymi spłonął podczas kolejnego pożaru miasta. Po rozbiorach Polski, Międzyrzecz znalazł się pod panowaniem protestanckich Hehenzolernów, odbudowa zyskała więc poparcie władz. Na nowy kościół król Fryderyk Wilhelm III przekazał sumę 30.000 talarów, gmina wniosła 35.150 talarów, kolekta w terenie przyniosła 10.500 talarów, doszły także datki prywatne. Dzięki temu w latach 1828 - 1833 wzniesiono murowany kościół kosztem 100.137 talarów oraz dwa domy parafialne i dwa budynki szkolne - o łącznym koszcie 27.000 talarów. Kościół usytuowano przy rynku, w bardziej eksponowanym miejscu; poświęcony został 03.08.1834 r. w dniu urodzin króla pruskiego przez biskupa D. Freymarka, w uroczystości brał udział także katolicki proboszcz Henke. Projekt kościoła dostarczyła Naczelna Deputacja Budowlana - wg. tradycji jego autorem miał być Karol Friedrich Schinkel. Obiekt został wzniesiony w formach późnoklasycystycznych z elementami tzw. stylu arkadowego, zwrócony fasadą ku południowi; symetrycznie po obu stronach kościoła usytuowano dwa budynki parafialne, połączone z kościołem ogrodami. Ołtarz wraz z obrazem wykonany został wg. projektu Schinkla, obraz ołtarzowy, ze sceną Przemienienia Pańskiego - autorstwa Juliusa Hubnera (kopia obrazu z 1764 r.), został ufundowany przez farbiarza Wernera. W 1881 r. dokonano przełożenia pokrycia dachowego; w 1887 r. gmina międzyrzecka liczyła 4988 osób. Przy parafii działał szpital (t.j. przytułek) i ochronka dla dzieci; opiekę duszpasterską sprawowało dwóch duchownych. Protestancka gmina w Międzyrzeczu istniała do 1945 r., w czasie II wojny światowej obiekt nie uległ zniszczeniu. W okresie powojennym kościół został przejęty przez katolików i poświęcony 07.12.1947 r. pod wezwaniem św. Wojciecha. Pierwotnie kościół wchodził w skład parafii św. Jana Chrzciciela, a po podziale dn. 01.07.1978 r. ustanowiono tu odrębną parafię p.w. św. Wojciecha, z kościołami filialnymi w Gorzycy, Świętym Wojciechu oraz w Międzyrzeczu p.w. św. Stanisława Kostki.

c.d. rubr. nr 13

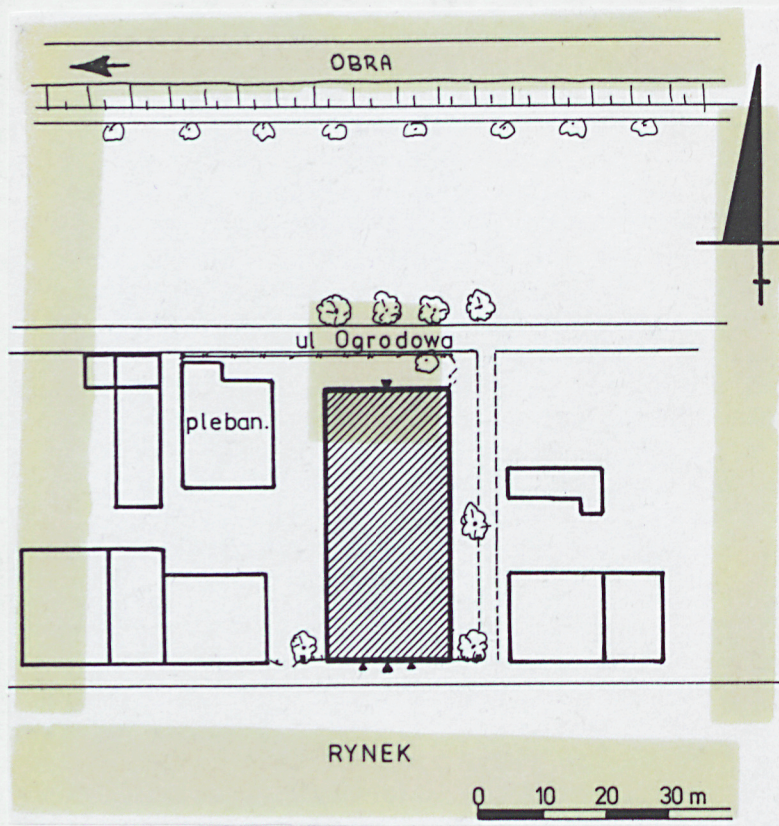
Wieżba dachowa - krokwiowo-jętkowa z obustronną ścianą stolcową, spiętrzona (jętki i stojce podpór stolcowych rozmieszczone w dwóch poziomach). Jętki dolnego poziomu wspierają po bokach stojce umieszczone ukośnie, bezpośrednio przy krokwiach, a pośrodku stojce pionowe, wczopowane w podciągi belek stropowych. Stojce ukośne spięte poziomymi belkami. Podpory stolcowe wzmocnione rozporami, występują w co czwartym koźle krokwiowym. Elementy więzby jednorodne, obrobione "od topora", połączenia ciesielskie wzmocnione kołkowaniem, stalowym płaskownikiem i śrubami. Przekroje materiału: krokwie: 14 x 16 cm, podpory stolcowe, płatwie, zastrzały - 22 x 26 cm, podciągi belek stropowych - 26 x 35 cm. Do dolnych części krokwi nabite są przypustnice, powodujące załamanie powierzchni połaci dachu. Nad przybudówką frontową dach krokwiowy, konstrukcja hełmu wieży oparta na środkowym słupie nośnym (tzw. mnichu) i narożnych krokwiach.

c.d. wkładka nr 2

Wkładkę założył: mgr. Waldemar Witek, IV.1997 r.

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Gorzowie Wlkp.

Wzór ODZ 1978 r.

2.

3.

1. Miejscowość M I Ę D Z Y R Z E C Z	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. WOJCIECHA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub uzupełnienia) tekst, foto
---	--	--

c.d. rubr. nr 13

Pokrycie dachu - połaci korpusu nawowego stanowi ceramiczna dachówka karpiówka, ułożona "w koronkę" (podwójnie), kalenica zabezpieczona ceramicznymi gąsiorami. Hełm wieży i dach frontowej przybudówki pokryte blachą ocynkowaną.

Posadzki, podłogi - w obrębie nawy i przedsionków współczesna posadzka z płyt marmurowych; w prezbiterium dwustopniowe podwyższenie z deskową podłogą. W obrębie empor drewniane podłogi deskowe.

Schody - drewnianej, odkrytej klatki schodowej (płn.-wsch. część kościoła), policzkowe, trzybiegowe, zaopatrzone w profilowane poręczówki i szczeblinowe balustrady (całość malowana na beżowo). Przed wejściami frontowymi jednobiegowe schody kamienne. W obrębie wieży schody drewniane, policzkowe lub drabiniaste, jednobiegowe.

Okna - otwory okienne w kształcie stojących prostokątów (stosunek szerokości do wysokości jak 1:2) z pełnołukowymi nadprożami; całość opracowana wklęsłymi, wąskimi opaskami z pełnołukowymi gzymsikami. Otwory okienne nawy rozmieszczone w dwóch rzędach; w przybudówce frontowej tylko w obrębie II kondygnacji (nad otworami drzwiowymi). Otwory okienne dzielone masywnymi ślęmionami. Na I kondygnacji przeszklenie w stałych, metalowych ramach, osadzonych w węgarach, przeszklenie podwójne (warstwa zewnętrzna - zwykłe szkło, układ 12-kwaterowy; wewnętrzna - drobne, kolorowe szybki w metalowych ramach - układ w romb). Okna II kondygnacji krosnowe, dzielone masywnymi krzyżami okiennymi, przeszklenie pojedyncze z drobnych, przezroczystych szybek w metalowych ramach (układ w romb). Otwory wentylacyjno-akustyczne wieży (w II kondygnacjach), po 3 w każdej elewacji, o analogicznym kształcie. Trwałe, drewniane zapierzenie żaluzjowe.

Drzwi - otwory drzwiowe o analogicznych kształtach jak okna, tworzą harmonijny podział elewacji. Umieszczone są w elewacjach północnej i południowej, podłucza otworów drzwiowych zablendowane. Drzwi wtórne, wykonane po 1945 r.; dwuskrzydłowe, ramowo-płycinowe, na trzpieniowych zawiasach, zaopatrzone w żeliwne klamki i zakrętkowe antaby. Otwór drzwiowy między kruchtą a nawą szeroki, wysoki, o pełnołukowym przesklepieniu. Na zawiasach trzpieniowych zawieszono drzwi wahadłowe, 2-skrzydłowe (podwójnie łamane), ramowo-kasetonowe z wielopolowym naświetlem (podział szczeblinowy). W podłuczach półkolistych nadświetle o podziale szczeblinowym w układzie pajęczynowym. Drzwi półkolistej absydy (za ołtarzem) dwuskrzydłowe, ramowo-płycinowe (klasycyzujące) z żeliwnymi klamkami i szyldzikami. Drzwi do przedsionków południowych, do zakrystii oraz na górną emporę - jednoskrzydłowe, płycinowe, na zawiasach pasowych. Drzwi do wieży jednoskrzydłowe, deskowe, na zawiasach hakowo-pasowych.

R z u t

Obiekt wzniesiony został od jednego rzutu, na planie prostokąta o wymiarach 4200 x 2200 cm, zorientowanego na osi N - S. Fasada kościoła zwrócona na południe, w stronę rynku. Ściany długie flankowane płytkimi ryzalitami (ok. 30 cm poza lico ścian) o rozpiętości ok. 650 cm. Świątynia nie posiada architektonicznie wyodrębnionego prezbiterium; jest ono wydzielone funkcjonalnie w formie półkolistej absydy (patrz "Wnętrze"). Przyziemie wieży, na osi po stronie południowej - flankowane od wschodu i zachodu przedsionkami (w ramach w/w ryzalitów). Wnętrze kościoła było pierwotnie dostępne przez trzy

Wkładkę założył: ...mgr Waldemar Witek; IV 1997.....

c.d. wkładka nr 3

Miejsce przechowywania negatywów:PSOZ w Gorzowie Wlkp.:.....

Wzór ODZ 1978 r.

4.

5.

6.

7.

1. Miejscowość M I Ę D Z Y R Z E C Z	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. WOJCIECHA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub uzupełnienia) tekst, foto
---	--	--

c.d. rubr. nr 13

wejścia od południa i północy. Obecnie zachowane są wejścia południowe (środkowe do kruchty i boczne do przedsionków), zaś w ścianie północnej zachowane jedynie wejście środkowe (pozostałe zabblendowane).

B r y ł a

Inwentaryzowany kościół jest obiektem trzybryłowym. Prostopadłościenny korpus nawowy (z dwoma przyszczytowymi ryzalitami) nakryty wysokim dachem dwuspadowym; wysokość całkowita ok. 2250 cm, stosunek wysokości ścian do wysokości dachu jak 3:2. Jest to obiekt parterowy, częściowo podpiwniczony (po północną, ryzalitową częścią kościoła ulokowana jest piwnica gospodarcza, o głębokości ok. 280 cm), z jednownętrznym i jedoprzestrzennym poddaszem. Wieża - 5-kondygnacyjowa (ustawiona po południowej stronie), w formie stojącego prostopadłościanu o podstawie kwadratu (bok - 690 cm). Nakryta zastopniowanym (ostrosłupowym, obeliskowym) hełmem, zwieńczonym elipsoidalną puszką z krzyżem. Wysokość całkowita ok. 3400 cm. Trzy najniższe kondygnacje wieży "wtopione" w stosunkowo płytką, przybudówkę o wys. ok. 1750 cm. Kalenica przybudówki zorientowana na osi W-E, poprzecznie do kalenicy nawy.

E l e w a c j e

Salowy kościół (poewangelicki) św. Wojciecha nie posiada architektonicznie wyodrębnionego prezbiterium, wydzielone ono jest we wnętrzu w formie półkolistej absydy. Fasada trzyosiowa, dwukondygnacyjny, spięta trójkątnym (spłaszczonym) frontonem z arkadowym układem otworów okiennych i drzwiowych, zwieńczona prostopadłościenną wieżą. W układzie wertykalnym elementami kształtującymi podziały są osie przepruć okiennych i drzwiowych (otwory okienne rozmieszczone w dwóch kondygnacjach). Elewacje północna i południowa - trzyosiowe, elewacje ścian długich (wschodnia i zachodnia) siedmioosiowe. Elewacje ścian długich flankują płytkie ryzality (rozpiętość ok. 650 cm), wyprowadzone poza lico ścian (ok. 30 cm). Elementy poziomego ukształtowania to: kamienny, nietynkowany cokół z płaskim tynkowanym gzymsikiem; zdwojone, płaskie opaski spinające otwory okienne na wysokości podokienników; profilowane opaski otworów okiennych i drzwiowych; prosty gzyms podokapowy. Faktura i kolorystyka elewacji jednorodna, tynk nakrapiany, kolorystyka żółtopiaskowa.

W n ę t r z e

Wnętrze składa się: sali kościelnej (ok. 70% pow. zabudowy) opiętej z trzech stron emporami i zamkniętej od północy półkolistą absydą; kruchty w przyziemiu wieży; dwóch przedsionków po obu stronach kruchty; zakrystii oraz szerokiej klatki schodowej - w płn. części kościoła. Wszystkie te pomieszczenia są wewnętrznie skomunikowane. Zachowany został pierwotny charakter wnętrza, praktycznie w niezmienionej formie. Ściany długie opięte są dwukondygnacyjnymi, murowanymi emporami, wspartymi na masywnych, kanelowanych filarach (przekrój czworoboczny), zwieńczone u góry łukami pełnymi. Balustrady pełne, murowane, dzielone złożonym listwowaniem na prostokątne pola ze złożonymi zwornikami rozetowymi. Między podwaliną balustrady a filarem umieszczone są dekoracyjne wolutowe konsole. Całość empor w tonacji pastelowej (beż, popiel). Ściana południowa opięta jednokondygnacyjną (analogiczną) emporą (bez konsolek), wspartą na dwóch kolumnach z łukowo wygiętą balustradą; na emporze okazały prospekt organowy. Ściana północna, łącznie z półkolistą absydą nawy podzielona (w pionie i poziomie) gładko otynkowanymi, szerokimi listwami, w tonacji beżowej, zwieńczonymi złożonym gzymsikiem kostkowym. Łuk tęczowy profilowany, pomalowany na jasnobieżowo. Dolne fragmenty ścian (pod emporami) wyłożone sosnową boazerią, lakierowaną.

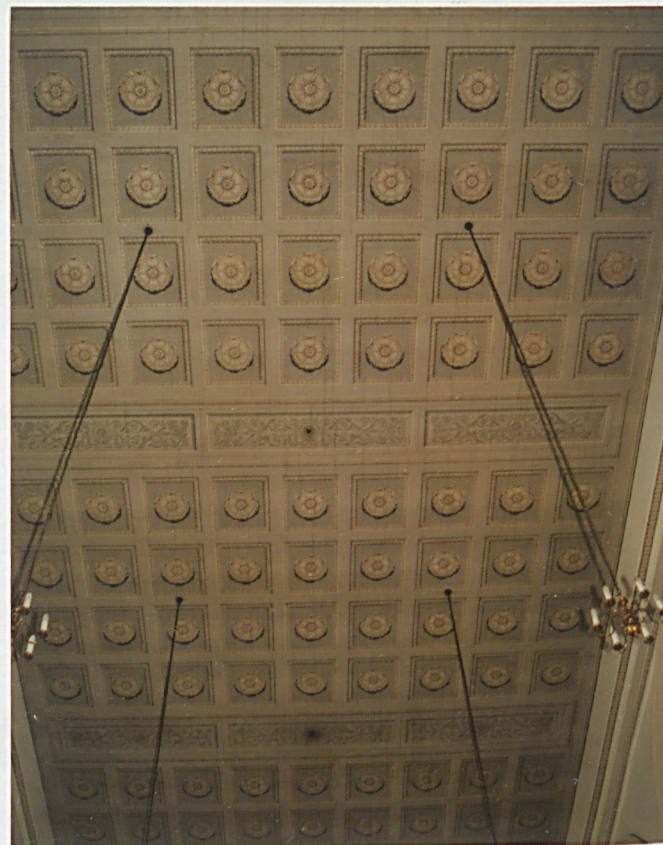
Miejsce przechowywania negatywów:
PSOZ w Gorzowie Wlkp.

c.d. wkładka nr 4

Wzór ODZ 1978 r.

8.

9.

10.

1. Miejscowość M I Ę D Z Y R Z E C Z	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. WOJCIECHA	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub uzupełnienia) tekst, foto
---	--	--

c.d. rubr. nr 13

azera, lakierowaną.

W y p o s a ż e n i e

Historyczne wyposażenie kościoła św. Wojciecha jest skromne i ogranicza się do trwałych elementów aranżacji wnętrza: **ołtarz główny** - klasycystyczny (poł. XIX w.), drewniany, malowany, architektoniczny (mensa skrzyniowa, nastawa z kanelowanymi pilastrami i belkowaniem), utrzymany w białej tonacji ze złoceniami; w ołtarzu umieszczony wielkowieściowy obraz (olej na płótnie) Chrystusa Zmartwychwstałego - kopia obrazu z 1764 r.; **organy** - szafowe, płycinowe, z trójdzielnym (ramiowym) podziałem arkadowym, prospekt późnoklasycystyczny, organy 32 głosowe, 1860 piszczałek - obecnie nieczynne; **strop nawy** - pseudokasetonowy, malowany, późnoklasycystyczny (poł. XIX w.); **dzwon** - spiżowy, o średnicy ok. 70 cm z inkrypcjami (import z innej świątyni ?), zawieszony w ramach kozłowej, 3-przęsłowej dzwonnicy.

I n s t a l a c j e

W kościele znajduje się instalacja elektryczna, nagłośnieniowa, odgromowa. Połacie dachu orynnowane z rurami spustowymi w narożnikach obiektu.

Spis fotografii:

1. Elewacja frontowa (południowa)
2. Elewacja wschodnia
3. Elewacja zachodnia
4. Elewacja szczytowa północna
5. Okna w elewacji wschodniej
6. Wnętrze nawy głównej - widok w kierunku ołtarza
7. Wnętrze nawy głównej - widok w kierunku empory muzycznej
8. Ołtarz główny
9. Strop nawy
10. Wieża dachowa nad korpusem nawowym - widok w kierunku północnym

Wkładkę założył:

Miejsce przechowywania negatywów:
mgr Waldemar Witek, IV 1997 r.
PSOZ w Gorzowie Wlkp.

Wzór ODZ 1978 r.